

# COMUNICAT

## No són suïcidis, són assassinats *Per una vida digna, prou desnonaments!*

Quants mesos de lloguer valen les nostres vides? La d'en Jordi de Cornellà, set. Set mesos de lloguer impagat i dues notificacions de desallotjament després, Blackstone, l'empresa propietària del pis d'en Jordi ha aconseguit el que volia: quedar-se amb l'habitatge. El preu que ha pagat aquest fons voltor és el del mercat, el que marca la llei. A en Jordi li ha costat la vida.

El que va passar ahir no és cap suïcida, la desgràcia d'ahir és un assassinat comès per l'entramat jurídic, polític i econòmic. Lluny de ser l'únic cas, és una tragèdia que, malauradament, es repeteix sovint. I com a tota trama socioeconòmica, té noms i cognoms i cal assenyalar-los per poder-los evitar; fet i fet, no només volem evitar un altre assassinat immobiliari sinó tota la situació prèvia d'angoixa i misèria.

Els responsables es diuen bancs i fons voltors -Banco Popular, Banco Santander i Blackstone, en aquest cas- que es lucren a costa d'un dret bàsic com és el de l'habitatge. Els seus beneficis ens costen literalment la vida a la classe treballadora, però a ells només els importa que els números a finals de mes els surtin positius, perquè no els importem les persones.

Els responsables es diuen partits polítics que aproven lleis per facilitar i accelerar els desnonaments. I aquí cal subratllar el miserable i vergonyós paper del PdeCAT, que no fa ni dos mesos que va dur una proposta al Congrés espanyol per accelerar-los i poder-los executar amb dos mesos: la llei es va aprovar amb els vots a favor del PP, C's i el PNB, a part del mateix PdeCAT. A més, tant durant l'esclat de la bombolla immobiliària com després, PP i PSOE han posat per davant els interessos de bancs i grans tenidors.

Els responsables són les institucions mancades de voluntat política per resoldre aquests casos. Des dels jutjats a l'administració local, fins a qui executa els desnonaments per satisfer les empreses que només pensen en diners, en contra de les persones. El govern del PdeCAT i ERC, presidit per Quim Torra, n'és responsable, com també ho és el conseller d'Interior Miquel Buch, que envia el cos armat dels Mossos d'Esquadra per satisfer un benefici empresarial.

El resultat són milers de pisos buits; empreses que es lucren especulant amb els pisos i les nostres vides; institucions que o bé no fan res o només una tímida acció per posar un petit pedaç clarament insuficient, i treballadores que paguem la crisi per triplicat. És el funcionament capitalista.

Entre el capitalisme i la vida, no hi ha lloc a dubte. Cal que les institucions facin el que les classes populars i la classe treballadora ja fem des de fa temps per garantir un dret bàsic que la llei, tot i dir assegurar-lo, no compleix: desobeir. Un mínim al qual la Generalitat està obligada és la restitució completa de la llei 24/2015, suspesa pel Tribunal Constitucional.

I cal anar més enllà: de la mateixa manera que desobeïm pels drets nacionals, cal desobeir pels drets socials i per tot allò que ens permeti viure dignament. És així com entenem que construirem un present i futur millors per a la classe treballadora i les classes populars, la majoria d'aquest país.

Mentrestant, la ràbia ha de córrer el seu camí. Per això, fem una crida a participar de les accions que convoquin els col·lectius en lluita per un habitat digne, així com a assenyalar els responsables d'aquest assassinat immobiliari. Perquè no en volem cap més, prou desnonaments, prou violència capitalista!

Finalment, exigim la compareixença del conseller d'Economia Pere Aragonès a la Conselleria d'Economia, ara mateix ocupada per grups d'habitatge, perquè es comprometi a aturar la subhasta d'habitatges públics.

Esquerra Independentista, Països Catalans, 15 de juny de 2018

#AssassinatCornellà  
#AssassinatImmiliari